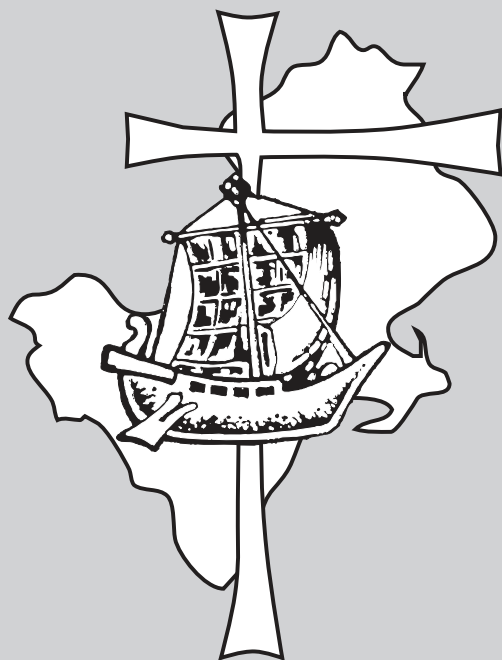

Butlletí Oficial del Bisbat de Tortosa

FEBRER 2020

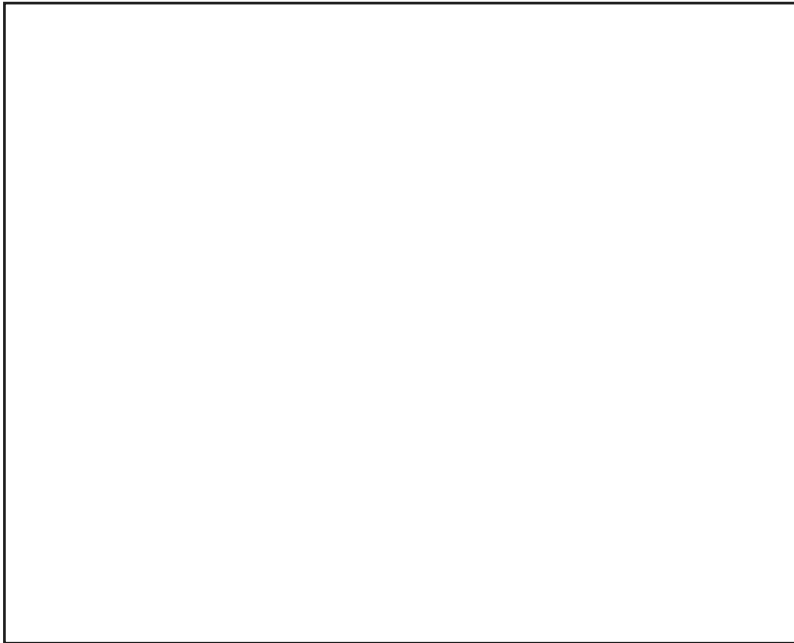
UMAS

su mutua de seguros

*35 años asegurando instituciones religiosas
y entidades de labor social*

C/ Santa Engracia, 10-12 -28010- MADRID
TLF: 91.319.10.10 www.umas.es

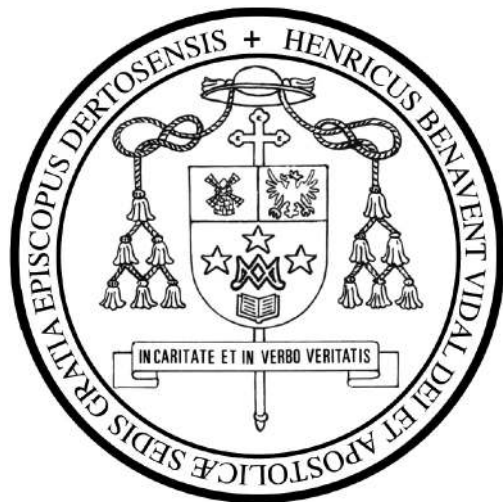
**Venda d'Equips, TPV's, Consumibles i Accessoris. Servei Tècnic.
Aplicacions a mida. Internet i Xarxes. LOPD. Formació.**

www.gis.cat

**C/ Vergés Paulí, 2
43500 — Tortosa**

**Telèfon: 977 588 082
Correu-e: gis@gis.cat**

Butlletí Oficial

DEL

BISBAT DE TORTOSA

ANY CLXI - TOM CXXXIII

Febrer 2020

Núm. 2

Sr. Bisbe

**Nomenament de membres
del Consell d'Assumptes Econòmics del Bisbat.**

**ENRIQUE BENAVENT VIDAL
PER LA GRÀCIA DE DÉU
I LA BENIGNITAT DE LA SANTA SEU APOSTÒLICA,
BISBE DE TORTOSA.**

En virtut dels canons 492 i 493 que parlen de què a cada diòcesi s'ha de constituir un consell per als assumptes econòmics; que els seus membres ho són per cinc anys; i que, entre les funcions encomanades, pertoca a aquest consell fer cada any el pressupost d'ingressos i despeses per a l'any entrant, així com aprovar els comptes d'ingressos i despeses al final d'any,

Per les presents, donat que s'han complert els cinc anys canònics de vigència dels membres actuals del consell d'assumptes econòmics al nostre bisbat,

DECRETO

Que, pel temps de cinc anys a comptar des del dia d'avui, formaran part, com a membres del mencionat CONSELL D'ASSUMPTES ECONÒMICS DEL BISBAT DE TORTOSA, les persones següents:

II·lm. Sr. José Luis Arín Roig
Rev. Víctor Manuel Cardona Eixarch
Sr. Pedro F. Carpena Sofio
Sr. Alberto Casanova Bellés

Sr. Llorenç Callau Mascarell
Sr. Jesús Ma. Gallardo Aragón
Sra. Elena Rosales Castellà
Sr. Joaquim Amaré Morales (Secretari)

Publiqui's degudament al Butlletí Oficial del Bisbat

Tortosa, 24 de febrer de 2020.

† Enrique Benavent i Vidal
Bisbe de Tortosa

Davant meu,
Francisco García Monforte
Canceller - Secretari General

Jornada de la vida consagrada
(*PARAULES DE VIDA – 2 febrer 2020*)

Com cada any, el dia dos de febrer, festa de la presentació del Senyor en el Temple, celebrem la *Jornada de la vida consagrada*, en la qual recordem a tants batejats i batejades que per seguir més radicalment a Jesucrist, li han lliurat totalment la seua persona vivint com Ell en pobresa, castedat i obediència. Aquesta generositat és per ella mateixa un testimoniatge que fa present en el nostre món l'esperança del Regne de Déu que ha d'encoratjar el compromís de tots els cristians. El lema de la jornada d'enguany és *La vida consagrada, amb Maria, esperança d'un món sofrent*. Sobre ell vull compartir amb vosaltres unes breus reflexions.

El primer que hem de valorar en les persones que s'han consagrat a Déu no és el que fan, sinó el que són. De fet, el tema d'aquesta jornada ens convida a considerar la vida consagrada en la seua unió amb la Mare de Déu. En Ella no destaca l'espectacularitat ni l'èxit humà que hagués pogut tindre en la societat del seu temps pel que va fer, sinó la profunditat de la seua vivència de fe, la grandesa del seu silenci i de la seua obediència a la voluntat de Déu, la confiança amb la qual es va lliurar al seu Senyor, l'alegria pel que Ell a través

de la seua pobra persona volia fer en tots els pobles, i la fidelitat amb la qual va viure en tot moment el seu sí a Déu. Tot açò fa d'Ella un testimoniatge per als cristians de tots els temps. Aquesta profunditat i senzillesa no desdiu la grandesa de la seua missió, sinó que la fa més visible, perquè respon a la llei de l'obrar de Déu, que fa les coses més grans de la manera més humil.

En la mesura en què els consagrats romanguin fidels al seu estat de vida i, units a la Mare del Senyor, el visquin amb goig, el seu testimoniatge es converteix també en un signe d'esperança per al nostre món, en el qual tantes persones passen per la prova del dolor. Si coneguérem la realitat de l'Església universal ens sorprendria el fet que aquesta està present en totes les pobreses i sofriments, anunciant l'Evangeli i curant el dolor de tants éssers humans. Com Maria, que en oferir-nos al seu Fill va sembrar l'esperança, es tracta d'una presència que cerca en tot moment sembrar esperança en el cor de les persones que humanament sense ella no tindrien cap motiu per afrontar el futur. No podem ignorar que aquesta proximitat de l'Església majoritàriament és possible gràcies a la generositat i al lliurament dels qui s'han consagrat al Senyor.

La vida consagrada, en la diversitat dels seus carismes, és un tresor que enriqueix l'Església. Des del coneixement concret que tenim de tantes persones consagrades que han donat i continuen donant testimoniages de generositat al Senyor i de lliurament als altres en el servei als pobres, en l'educació dels xiquets i joves, en la cura dels ancians, en les missions, etc... tenim la seguretat que la vida de la nostra Església seria molt més pobra sense elles. Per això, que en aquesta jornada sapiguem agrair a Déu el seu testimoniatge.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

Mans Unides contra la fam en el món (PARAULES DE VIDA – 9 febrer 2020)

Aquest diumenge, com tots els anys al començament de febrer, l'organització catòlica *Mans unides* ens convida a reflexionar sobre el problema de la fam en el món i sumar-nos a la seua lluita per eradicar aquest fenomen que contradiu els més elementals principis

de la dignitat de l'ésser humà. Actualment hi ha 81 milions de persones que no tenen el necessari per a subsistir. La fam i les guerres que ocasionen tantes morts d'innocents, que es podrien evitar si tots actuàrem inspirats pels principis de la justícia social, són els signes més evidents de lo lluny que està la humanitat del projecte de Déu sobre ella.

Mans unides, per combatre la fam, vol que ens conscienciem de les causes que la provoquen i lluitem contra elles. Per això cada any ens ofereix uns materials de reflexió que ens ajuden a adonar-nos de la complexitat de les situacions que causen aquest problema i com certs comportaments quotidians nostres poden contribuir a agreujar-lo. Concretament enguany el tema de la campanya constitueix una invitació a combatre la fam en el món mitjançant el respecte al medi ambient. La lluita contra la fam, contra les seues causes i conseqüències, no pot donar-se sense un medi ambient adequat i una casa comuna habitable per a tots.

“Qui més pateix el maltractament del planeta no eres tu. Col·labora”. Les qüestions relatives a l'ecologia ens preocupen a tots. Sabem que està en joc el futur de la humanitat. Però en la nostra societat del benestar aquesta preocupació amaga moltes vegades una mica d'egoisme: pensem únicament en nosaltres mateixos, en el manteniment del nostre nivell de vida, i no tenim en compte que els primers que pateixen les conseqüències d'un ús abusiu dels recursos naturals que únicament pretén l'enriquiment dels qui més tenen, no som nosaltres. El papa Francesc, en l'encíclica *Laudato si* ens ha recordat que “són els pobres els que estan pagant el preu més alt per la devastació del medi ambient”. No podem ignorar, per exemple, que cada dia moren 18.000 persones per causes relacionades amb la contaminació, o el fenomen de les migracions per causes relacionades amb el medi ambient (esgotament de recursos, canvi climàtic, desforestació, interessos de les grans empreses, etc...).

La campanya d'enguany ens convida a reflexionar sobre la relació que existeix entre la fam que tants éssers humans pateixen i l'ús irresponsable dels béns de la naturalesa; ens informa de les iniciatives que promou *Mans unides* (suport a xicotets agricultors des d'una perspectiva agroecològica), i ens proposa una sèrie d'accions tendents a combatre les conseqüències de l'ús abusiu dels recursos naturals, com el suport als emigrants mediambientals, educació per a crear consciència ecològica i la necessitat de fomentar canvis en estils de vida i de consum per a contrarestar la cultura del descart. Us

convido a recolzar aquestes propostes que, sens dubte, ajuden a evitar sofriments en tantes persones que viuen en situació de pobresa.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

XXVIII Jornada del malalt (PARAULES DE VIDA – 16 febrer 2020)

Amb motiu de la Jornada mundial del malalt oferim alguns fragments del missatge Papa Francesc per aquesta ocasió.

“Les paraules que pronuncia Jesús: «*Veniu a mi tots els qui esteu cansats i afeixugats, i jo us faré reposar*» (Mt 11,28) indiquen el camí misteriós de la gràcia que es revela als senzills i ofereix repòs. Expressen la solidaritat del Fill de l’home davant d’una humanitat sofrent. Quantes persones pateixen en el cos i en l’esperit! Jesús diu «*veniu a mi*», i els promet repòs i consol”

“Jesús adreça una invitació als que saben que depenen completament de Déu i que, ferits pel pes de la prova, necessiten ser guarits. Al qui viu l’angoixa per la seva pròpia situació de fragilitat, dolor i debilitat, li ofereix la seva misericòrdia, i convida a cadascú a entrar en la seva vida per a experimentar la tendresa”

El mateix Jesucrist “va viure l’experiència humana del patiment i va rebre al seu torn consol del Pare. Només qui viu en primera persona aquesta experiència sabrà ser consol per als altres”

“Benvolguts germans i germanes malalts: a causa de la malaltia, esteu de manera particular entre aquells que, “cansats i afeixugats”, atreuen la mirada i el cor de Jesús. D’aquí ve la llum per als vostres moments de foscor, l’esperança per al vostre desconsol. Jesús us convida a acudir a Ell... amb la seva passió, mort i resurrecció ens allibera de l’opressió del mal”

“L’Església desitja ser cada vegada més –i el millor que pugui– la “posada” del Bon Samarità que és Crist, la casa en la que pugueu trobar la seva gràcia, que s’expressa en la familiaritat, en l’acolliment i en el consol”

“Benvolguts agents sanitaris: cada intervenció es dirigeix a la persona malalta, on el substantiu “persona” sempre està abans de l’adjectiu “malalta”. Per tant, que la vostra acció tingui constantment present la dignitat i la vida de la persona... Esteu cridats a obrir-vos

a la dimensió transcendent, que pot donar-vos el sentit ple de la vostra professió. Recordem que la vida és sagrada i ha de ser acollida, tutelada, respectada i servida des que sorgeix fins que s'acaba. En certs casos, l'objecció de consciència és una elecció necessària per a ser coherents amb aquest "sí" a la vida."

"En aquesta Jornada Mundial del Malalt, desitjo que, unint els principis de solidaritat i subsidiarietat, es cooperi perquè tothom tingui accés a les cures adequades per a la salvaguarda i la recuperació de la salut. Agraeixo de cor als voluntaris que es posen al servei dels malalts, que supleixen en molts casos mancances estructurals i reflecteixen, amb gestos de tendresa i de proximitat, la imatge de Crist Bon Samarità"

"Encomano a la Mare de Déu, Salut dels malalts, totes les persones que estan portant el pes de la malaltia, així com les seves famílies i els agents sanitaris"

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

Temps de gràcia i de reconciliació (*PARAULES DE VIDA – 23 febrer 2020*)

Dimecres que ve, amb la sobrietat pròpia del ritu de la imposició de la cendra sobre els nostres caps, inaugurarem un any més el temps de Quaresma, amb el qual ens preparem per a celebrar amb el cor renovat el gran misteri de la mort i resurrecció del Senyor. Amb la mirada fixa en Jesucrist, que es va lliurar a la mort per salvar-nos, volem acollir amb gratitud el seu amor per tots nosaltres i respondre amb generositat a la seua gràcia vivint un sincer procés de conversió. És així com la mort redemptora del Senyor arriba a transformar eficaçment la nostra vida i el nostre món.

El papa Francesc, en el missatge que ha dirigit a l'Església per a aquest temps litúrgic, ens convida a escoltar i acollir l'anunci de la mort i resurrecció de Crist. Únicament qui creu en aquest anunci pot començar a recórrer un autèntic procés de conversió, ja que és en el Misteri Pasqual on s'ha revelat i se'ns ha ofert la misericòrdia infinita de Déu. Només quan ens sentim estimats es desperta en nosaltres una capacitat immensa per a l'amor; només quan ens sentim perdonats brolla en el nostre cor el desig de viure una nova vida. No som nosaltres qui decidim el temps i la manera de la nostra conver-

sió a Déu. Es tracta d'una oportunitat que Ell ens ofereix, d'un nou temps de salvació que no hem de desaproveitar: “El fet que el Senyor ens oferisca una vegada més un temps favorable per a la nostra conversió mai hem de donar-ho per descomptat” (Missatge del Papa per a la Quaresma 2020)

L'acolliment d'aquesta Bona Notícia ha de viure's en un clima d'oració, “en «un cara a cara» amb el Senyor crucificat i ressuscitat «que em va estimar i es va lliurar per mi» (Ga 2, 20)”. Es tracta d'un “diàleg de cor a cor, d'amic a amic”. La pràctica de l'oració, no solament en el temps de Quaresma, sinó en tot moment del nostre caminar com a cristians, no pot convertir-se en un deure imposat. És expressió de la necessitat que sentim “de correspondre a l'amor de Déu, que sempre ens precedeix i ens sosté”. L'oració brolla del cor de qui té la consciència de ser estimat sense merèixer-ho, i no és més que manifestació de gratitud i reconeixement al Senyor.

L'oració ha d'anar acompanyada pel dejuni, viscut en el seu sentit més vertader. Ens hem de sacsejar de la mundanitat que envaeix el nostre estil de vida caracteritzat tantes vegades per la superficialitat, pel buit i per estar pendents de tantes coses que no ens aporten res positiu. Quan algú, en lloc de tornar sobre ell mateix, únicament està preocupat per “dir o sentir l'última novetat”, està necessitat d'una purificació per a poder obrir-se a la Paraula de Déu.

La misericòrdia que es revela en la Creu de Crist ens ha de portar a tenir un cor misericordiós, a sentir compassió per tots els qui pateixen, a compartir els béns amb els més necessitats per a construir un món més just. Compartir fa a l'home més humà; viure per a acumular l'embruteix, ja que el tanca en el seu egoisme. L'almoïna és la prova de l'autenticitat de la conversió. No desaproveitem aquest nou temps de gràcia.

† Enrique Benavent Vidal
Bisbe de Tortosa

Jornada de la vida consagrada (PALABRAS DE VIDA – 2 febrero 2020)

Como cada año, el día dos de febrero, fiesta de la presentación del Señor en el Templo, celebramos la *Jornada de la vida consagrada*, en la que recordamos a tantos bautizados y bautizadas

que por seguir más radicalmente a Jesucristo, le han entregado totalmente su persona viviendo como Él en pobreza, castidad y obediencia. Esta generosidad es por sí misma un testimonio que hace presente en nuestro mundo la esperanza del Reino de Dios que debe alentar el compromiso de todos los cristianos. El lema de la jornada de este año es *La vida consagrada, con María, esperanza de un mundo sufriente*. Sobre él quiero compartir con vosotros unas breves reflexiones.

Lo primero que debemos valorar en las personas que se han consagrado a Dios no es lo que hacen, sino lo que son. De hecho, el tema de esta jornada nos invita a considerar la vida consagrada en su unión con la Virgen María. En Ella no destaca la espectacularidad ni el éxito humano que hubiera podido tener en la sociedad de su tiempo por lo que hizo, sino la profundidad de su vivencia de fe, la grandeza de su silencio y de su obediencia a la voluntad de Dios, la confianza con la que se entregó a su Señor, la alegría por lo que Él a través de su pobre persona quería hacer en todos los pueblos, y la fidelidad con la que vivió en todo momento su *sí* a Dios. Esa vida hace de Ella un testimonio para los cristianos de todos los tiempos. Esta profundidad y sencillez no desdice la grandeza de su misión, sino que la hace más visible, porque responde a la ley del obrar de Dios, que hace las cosas más grandes de la manera más humilde.

En la medida en que los consagrados permanezcan fieles a su estado de vida y, unidos a la Madre del Señor, lo vivan con gozo, su testimonio se convierte también en un signo de esperanza para nuestro mundo, en el que tantas personas pasan por la prueba del dolor. Si conociéramos la realidad de la Iglesia universal nos sorprendería el hecho de que esta está presente en todas las pobrezas y sufrimientos, anunciando el Evangelio y curando las dolencias de tantos seres humanos. Como María, que al ofrecernos a su Hijo sembró la esperanza, se trata de una presencia que busca en todo momento sembrar esperanza en el corazón de las personas que humanamente sin ella no tendrían ningún motivo para afrontar el futuro. No podemos ignorar que esta cercanía de la Iglesia mayoritariamente es posible gracias a la generosidad y a la entrega de quienes se han consagrado al Señor.

La vida consagrada, en la diversidad de sus carismas, es un tesoro que enriquece la Iglesia. Desde el conocimiento concreto que tenemos de tantas personas consagradas que han dado y continúan

dando testimonios de generosidad al Señor y de entrega a los demás en el servicio a los pobres, en la educación de los niños y jóvenes, en el cuidado de los ancianos, en las misiones, etc... tenemos la Seguridad de que la vida de nuestra Iglesia sería mucho más pobre sin ellas. Por ello, que en esta jornada sepamos agradecer a Dios su testimonio.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Manos Unidas contra el hambre en el mundo (PALABRAS DE VIDA – 9 febrero 2020)

Este domingo, como todos los años al comienzo de febrero, la organización católica *Manos unidas* nos invita a reflexionar sobre el problema del hambre en el mundo y sumarnos a su lucha para erradicar este fenómeno que contradice los más elementales principios de la dignidad del ser humano. Actualmente hay 81 millones de personas que no tienen lo necesario para subsistir. El hambre y las guerras que ocasionan tantas muertes de inocentes, que se podrían evitar si todos actuásemos inspirados por los principios de la justicia social, son los signos más evidentes de lo lejos que está la humanidad del proyecto de Dios sobre ella.

Manos unidas, para combatir el hambre, quiere que nos concienciamos de las causas que la provocan y luchemos contra ellas. Por ello cada año nos ofrece unos materiales de reflexión que nos ayudan a caer en la cuenta de la complejidad de las situaciones que causan este problema y cómo ciertos comportamientos cotidianos nuestros pueden contribuir a agravarlo. Concretamente este año el tema de la campaña constituye una invitación a combatir el hambre en el mundo mediante el respeto al medio ambiente. La lucha contra el hambre, contra sus causas y consecuencias, no puede darse sin un medioambiente adecuado y una casa común habitable para todos.

“*Quien más sufre el maltrato del planeta no eres tú. Colabora*”. Las cuestiones relativas a la ecología nos preocupan a todos. Sabemos que está en juego el futuro de la humanidad. Pero en nuestra sociedad del bienestar esta preocupación encierra muchas veces algo de egoísmo: pensamos únicamente en nosotros mismos, en el

mantenimiento de nuestro nivel de vida, y no tenemos en cuenta que los primeros que sufren las consecuencias de un uso abusivo de los recursos naturales que únicamente pretende el enriquecimiento de quienes más tienen, no somos nosotros. El papa Francisco, en la encíclica *Laudato si* nos ha recordado que “son los pobres los que están pagando el precio más alto por la devastación del medio ambiente”. No podemos ignorar, por ejemplo, que cada día mueren 18.000 personas por causas relacionadas con la contaminación, o el fenómeno de las migraciones por causas relacionadas con el medioambiente (agotamiento de recursos, cambio climático, deforestación, intereses de las grandes empresas, etc...).

La campaña de este año nos invita a reflexionar sobre la relación que existe entre el hambre que tantos seres humanos sufren y el uso irresponsable de los bienes de la naturaleza, nos informa de las iniciativas que promueve *Manos unidas* (apoyo a pequeños agricultores desde una perspectiva agroecológica), y nos propone una serie de acciones tendentes a combatir las consecuencias del uso abusivo de los recursos naturales, como el apoyo a los migrantes medioambientales, educación para crear conciencia ecológica y la necesidad de fomentar cambios en estilos de vida y de consumo para contrarrestar la cultura del descarte. Os invito a apoyar estas propuestas que, sin duda, ayudan a evitar sufrimientos en tantas personas que viven en situación de pobreza.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

XXVIII Jornada del enfermo (PALABRAS DE VIDA – 16 febrero 2020)

Con motivo de la Jornada mundial del enfermo ofrecemos algunos fragmentos del mensaje del Papa Francisco para esta ocasión.

“Las palabras que pronuncia Jesús: «*Venid a mí todos los que estáis cansados y agobiados, y yo os aliviaré*» (Mt 11,28) indican el camino misterioso de la gracia que se revela a los sencillos y ofrece alivio. Expresan la solidaridad del Hijo del hombre ante una humanidad que sufre. ¡Cuántas personas padecen en el cuerpo y en el espíritu! Jesús dice «*venid a mí*», y les promete alivio y consuelo”.

“Jesús dirige una invitación a los que saben que dependen completamente de Dios y que, heridos por el peso de la prueba, necesitan ser curados. A quien siente angustia por su propia situación de fragilidad, dolor y debilidad, ofrece su misericordia, e invita a cada uno a entrar en su vida para experimentar la ternura”.

El mismo Jesucristo “vivió la experiencia humana del sufrimiento y recibió a su vez consuelo del Padre. Sólo quien vive en primera persona esta experiencia sabrá ser consuelo para otros”.

“Queridos hermanos y hermanas enfermos: A causa de la enfermedad, estáis de modo particular entre quienes, “cansados y agobiados”, atraen la mirada y el corazón de Jesús. De ahí viene la luz para vuestros momentos de oscuridad, la esperanza para vuestro desconsuelo. Jesús os invita a acudir a Él... con su pasión, muerte y resurrección nos libera de la opresión del mal”.

“La Iglesia desea ser cada vez más –y lo mejor que pueda– la “posada” del Buen Samaritano que es Cristo, la casa en la que podéis encontrar su gracia, que se expresa en la familiaridad, en la acogida y en el consuelo.

“Queridos agentes sanitarios: Cada intervención se dirige a la persona enferma, donde el sustantivo “persona” siempre está antes del adjetivo “enferma”. Por lo tanto, que vuestra acción tenga constantemente presente la dignidad y la vida de la persona... Estáis llamados a abrirnos a la dimensión trascendente, que puede daros el sentido pleno de vuestra profesión. Recordemos que la vida es sagrada y debe ser acogida, tutelada, respetada y servida desde que surge hasta que termina. En ciertos casos, la objeción de conciencia es una elección necesaria para ser coherentes con este “sí” a la vida”.

“En esta Jornada Mundial del Enfermo, deseo que, aunando los principios de solidaridad y subsidiariedad, se coopere para que todos tengan acceso a los cuidados adecuados para la salvaguardia y la recuperación de la salud. Agradezco de corazón a los voluntarios que se ponen al servicio de los enfermos, que suplen en muchos casos carencias estructurales y reflejan, con gestos de ternura y de cercanía, la imagen de Cristo Buen Samaritano”.

“Encomiendo a la Virgen María, Salud de los enfermos, a todas las personas que están llevando el peso de la enfermedad, así como a sus familias y a los agentes sanitarios”

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Tiempo de gracia y de reconciliación (PALABRAS DE VIDA – 23 febrero 2020)

El próximo miércoles, con la sobriedad propia del rito de la imposición de la ceniza sobre nuestras Cabezas, inauguraremos un año más el tiempo de Cuaresma, con el que nos preparamos para celebrar con el corazón renovado el gran misterio de la muerte y resurrección del Señor. Con la mirada fija en Jesucristo, que se entregó a la muerte para salvarnos, queremos acoger con gratitud su amor por todos nosotros y responder con generosidad a su gracia viviendo un sincero proceso de conversión. Es así como la muerte redentora del Señor llega a transformar eficazmente nuestra vida y nuestro mundo.

El papa Francisco, en el mensaje que ha dirigido a la Iglesia para este tiempo litúrgico, nos invita a escuchar y acoger el anuncio de la muerte y resurrección de Cristo. Únicamente quien cree en este anuncio puede comenzar a recorrer un auténtico proceso de conversión, ya que es en el Misterio Pascual donde se ha revelado y se nos ha ofrecido la misericordia infinita de Dios. Solo cuando nos sentimos amados se despierta en nosotros una capacidad inmensa para el amor; solo cuando nos sentimos perdonados brota en nuestro corazón el deseo de vivir una nueva vida. No somos nosotros quienes decidimos el tiempo y el modo de nuestra conversión a Dios. Se trata de una oportunidad que Él nos ofrece, de un nuevo tiempo de salvación que no debemos desaprovechar: “El hecho de que el Señor nos ofrezca una vez más un tiempo favorable para nuestra conversión nunca debemos darlo por supuesto” (Mensaje del Papa para la Cuaresma 2020).

La acogida de esta Buena Noticia debe vivirse en un clima de oración, “en un «cara a cara» con el Señor crucificado y resucitado «que me amó y se entregó por mí» (Gálatas, 2, 20)”. Se trata de un “diálogo de corazón a corazón, de amigo a amigo”. La práctica de la oración, no sólo en el tiempo de Cuaresma, sino en todo momento de nuestro caminar como cristianos, no puede convertirse en un deber impuesto. Es expresión de la necesidad que sentimos “de corresponder al amor de Dios, que siempre nos precede y nos sostiene”. La oración brota del corazón de quien tiene la conciencia de ser amado sin merecerlo, y no es más que manifestación de gratitud y reconocimiento al Señor.

La oración debe ir acompañada por el ayuno, vivido en su sentido más verdadero. Nos tenemos que sacudir de la mundanidad que invade nuestro estilo de vida caracterizado tantas veces por la superficialidad, por el vacío y por estar pendientes de tantas cosas que no nos aportan nada positivo. Cuando alguien, en lugar de volver sobre sí mismo, únicamente está preocupado por “decir u oír la última novedad”, está necesitado de una purificación para poder abrirse a la Palabra de Dios.

La misericordia que se revela en la Cruz de Cristo nos debe llevar a tener un corazón misericordioso, a sentir compasión por todos los que sufren, a compartir los bienes con los más necesitados para construir un mundo más justo. Compartir hace al hombre más humano; vivir para acumular lo embrutece, ya que lo encierra en su egoísmo. La limosna es la prueba de la autenticidad de la conversión. No desaprovechemos este nuevo tiempo de gracia.

† Enrique Benavent Vidal
Obispo de Tortosa

Activitats
de l'Excm. i Rvdm. Mons. Enrique Benavent i Vidal,
bisbe de Tortosa
Febrer 2020

- 2.- Parròquia *l'Assumpció de Maria*, de Marçà: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves i d'adults.
- 3.- Parròquia *Sant Blai*, de Tortosa: presideix l'Eucaristia en la festivitat de Sant Blai.
- 4.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
- 5.- Tarragona: presideix la reunió dels delegats de Missions de les diòcesis amb seu a Catalunya.
- 6-7.- Vic: participa en la reunió dels bisbes de les diòcesis amb seu a Catalunya.

- 8.- Tortosa, Catedral de Santa Maria: presideix la Missa funeral en sufragi del seu pare, el Sr. Vicent Benavent i Benavent.
- 9.- Parròquia *Sant Joan Baptista*, de l'Ampolla: presideix la celebració de l'Eucaristia i administra el sagrament de la Confirmació a un grup de joves.
- 10-12.- Despatxa assumptes en la cúria.
- 13-15.- Roma: es reuneix amb la Congregació per a les causes dels Sants.
- 16.- Tortosa, Catedral de Santa Maria: presideix l'Eucaristia en la jornada diocesana de l' Hospitalitat de Lourdes.
- 17.- En la cúria diocesana rep visites, despatxa assumptes i es reuneix amb la delegació del Clergat.
- 18.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
- 18-20.- Menorca: participa, amb unes xerrades sobre la plegaria cristiana, en les jornades de formació del clergat del presbiteri menorquí.
- 21.- Despatxa assumptes en la cúria.
- 22.- Tortosa, seminari: presideix la jornada diocesana del voluntariat de Càritas.
- 23-24.- Eivissa: participa, amb unes xerrades sobre la pregària cristiana, en les jornades de formació del clergat del presbiteri eivissenc.
- 25.- Rep visites i despatxa assumptes en la cúria.
Parròquia *l'Assumpció de Maria*, de Vinaròs: presideix l'Eucaristia en sufragi del Rev. Vicent Royo Milán, sacerdot del presbiteri tortosí.
- 26.- Despatxa assumptes en la cúria.
Tortosa, Catedral: presideix la celebració de Dimecres de Cendra.
- 27.- Despatxa assumptes en la cúria.
Xert: es reuneix amb els preveres de l'arxiprestat Els Ports-Maestrat.

Crònica diocesana

Trobada anual de les Delegacions de Missions de Catalunya a Tarragona

Els dies 4 i 5 de febrer ha tingut lloc a Tarragona la trobada anual de les Delegacions de Missions de Catalunya. La trobada ha estat presidit per Mons. Enric Benavent, bisbe de Tortosa i coordinador de Missions en la Conferència Episcopal Tarragonina.

A més dels representants de les delegacions de missions van estar presents en la trobada el missioner claretà Josep Roca i Antoni Calvera, missioner combonià Manel Górriz, coordinador de Cristians sense Fronteres a Catalunya ha aportat en la seva intervenció noves maneres d'impulsar i de treballar en equip, per a millorar la relació entre les diverses Delegacions de Missions. Com a punts importants d'aquest curs s'han plantejat: la relació amb els mitjans de comunicació social (creant un equip conjunt responsable en aquest àmbit), la pròxima celebració del Tren Missioner a Montserrat, la campanyes missioneres de les diferents Jornades i preparació conjunta de la pròxima Jornada Mundial d'oració per les Vocacions i la Jornada de Vocacions Natives. (3 de maig).

Els membres de les delegacions de Missions han pogut visitar l'Arxiu Històric Diocesà de Tarragona, en la celebració de les seves 100 anys, aprofundir en la recepció del Concili Vaticà II amb la mirada del Concili Provincial Tarragoní i visualitzar documentació relativa a les Missions de Ruanda i Congo. *Delegació Diocesana de Missions*

Jornades de Febrer a Lourdes

Cada any al mes de Febrer, membres de la Hospitalitat de la nostra Diòcesi, anem a Lourdes per participar a les jornades aquest any van ser del dissabte 8 al dimarts 11.

Què es fa en estes jornades? Es fan diferents reunions on es presenta el tema pastoral, novetats del Santuari i preparar els actes que la nostra diòcesi farà a la peregrinació, contractar els llits de l'hos-

pital, concretar horari per les piscines... Son dies de reunions però també de pregària, d'estar davant la gruta demanant per la nostra peregrinació i pregant pels malalts.

I acabem el dia 11 amb la Missa Internacional a les 10h, aquest any amb molta assistència tant de gent com de Mossens. *Mn. Jordi Centelles Llop Consiliari de l' Hospitalitat*

Festa diocesana de l'Hospitalitat de Lourdes

El diumenge dia 16 de febrer, a les 11 del mati vam celebrar la Festa Diocesana de l'Hospitalitat de Lourdes, gent de les parròquies del nostre bisbat, uns en autocar, altres en cotxes; ens vam trobar per celebrar l'Eucaristia presidida pel nostre Bisbe, la monició d'entrada dita pel president de l' Hospitalitat donà pas a que, entre tots, fos una Eucaristia viscuda pels malalts, mossens, diaca, seminarista i autoritats.

La processó del Santíssim per la nau de la catedral, capella de la Mare de Déu de la Cinta, claustres i la benedicció als malats i a tots els participants donà pas a la veneració de la medalla que surt de les mans de la imatge. Després, 124 persones vam participar del dinar de germanor, la rifa de productes de les nostres terres; la tuna donà pas a una bona estona de convivència, sense oblidar-nos que del 25 al 29 de juny, peregrinarem a Lourdes. *Mossèn Jordi Centelles Llop, Consiliari de l' Hospitalitat de Lourdes de Tortosa*

“Sopar de la fam i bingo solidari als Dolors”

Un any més la parròquia *Mare de Déu dels Dolors*, de Tortosa ha viscut amb intensitat la crida de “Mans Unides” a mostrar-nos solidaris amb els més desfavorits.

El diumenge, dia 9, a l'Eucaristia, una missionera laica d'OCASHA, Silvia Heredia, de la Diòcesi d'Oriola-Alacant, explicà la seva experiència a Hondures. Ho havia fet també als joves que es preparen a la Confirmació.

La singularitat de la nostra parròquia es mostrà un cop més en l'organització del “sopar de la fam i bingo solidari” a favor de Mans Unides. La data va ser consensuada amb els acompanyants dels grups de joves que es reuneixen en divendres de manera alternativa segons el ritme universitari de la majoria d'ells.

Entre el Consell Parroquial i catequistes es creà un equip especial per a preparar tant el “sopar de la fam com el bingo solidari”. El Sr. Rector va escriure una carta personalitzada als establiments de la zona del “Temple” explicant-los l'objectiu de la Campanya de Mans Unides i convidant-los a col·laborar aportant algun obsequi pel bingo. Gairebé cinquanta establiments comercials hi van respondre positivament amb regals molt valuosos. Així s'ampliava la crida solidària no només als participants a l'Eucaristia sinó també a tota persona de bona voluntat i sensibilitat efectiva. Quedi constància que els obsequis aportats pels establiments van ser extraordinaris.

L'Equip parroquial va preparar amb molt d'interès i esforç la Jornada. El divendres 21 a les 20:15 h Mn. José Luis Arín donava la benvinguda als gairebé 150 fidels que omplien el Centre Parroquial i presentava a la nova presidenta diocesana de Mans Unides, Cristina, que amb dinamisme explicà el projecte concret d'enguany. Posteriorment els joves repartien l'entrepà, aigua i pasta, del “sopar de la fam”; a la vegada hi aportava cadascú la voluntat com a “preu” pel sopar. Finalment tingué lloc l'animada sessió de bingo

L'aportació de la parròquia *Mare de Déu dels Dolors* de Tortosa a la Campanya 2020 de Mans Unides ha estat un total de 2.017'63 €, resultat de a) Col·lecta de la Missa: 1003'98 €, b) “sopar de la fam” 406'30 €. c) Dels cartrons del bingo solidari 607'35 €. *Consell Parroquial dels Dolors – Tortosa*

**Celebració del dimecres de cendra
a la catedral de Tortosa,
amb un grup de xiquets de catequesi,
de la parròquia Sant Jaume Apòstol**

El dia 26 de febrer, dimecres de cendra, es celebrà a la Catedral una Eucaristia presidida pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent i concelebrada per Mn. Josep Mª Membrado, Mn. Josep Alanyà i Mn.

Rafel Prades. Amb aquesta celebració s'inicia la Quaresma, temps en què som cridats a la conversió, a reconciliar-nos amb Déu i els germans. Cal acceptar i agrair aquesta oportunitat que el Senyor ens ofereix per fer camí cap a la Pasqua.

El Sr. Bisbe en l'homilia es dirigí de manera especial al grup de xiquets de catequesi de la parròquia "Sant Jaume apòstol", de Tortosa, tot dient-los: *"Avui és el Dimecres de Cendra i dintre unes setmanes celebrarem la Pasqua, la Resurrecció del Senyor. Preparam-nos bé. Avui comencem la Quaresma, un temps de quaranta dies que ens dediquem a pregar més al Senyor per a ser més bons cristians i per tant més bons amics de Déu. Tots vosaltres teniu amics i alguna vegada us baralleu amb ells, veritat? Però, després què feu? Demanar perdó. Aquest temps de Quaresma és per a que tots intentem ser millors amics de Déu. Ja ho som, però encara hem de ser-ho més i alguna vegada necessitem demanar-li perdó perquè no hem sigut tan bons com el Senyor esperava. La Quaresma és un temps de reconciliació i un temps que necessitem convertir-nos perquè siguem millors cristians"*

"L'Evangeli que hem escoltat avui ens parla de tres coses per a convertir-nos i reconciliar-nos amb el Senyor: dejuni, almoïna i oració. Dejunar vol dir saber dir no a certes coses que no necessitem. Quan voleu tenir una cosa, la demaneu moltes vegades als vostres pares, però no sempre us ho donen, perquè consideren que no necessiteu allò que demaneu. Dejunar significa privar-se d'alguna cosa i no ser capritxosos i obeir el pares quan diuen no. Compartir vol dir que hem de saber repartir entre els altres el que nosaltres tenim i ells no ho tenen. Els cristians no hem de ser egoïstes, hem de saber compartir. L'oració, és pregar Déu, el nostre Pare. Els catequistes us ensenyen a pregar. Si preguem, compartim i dejunem, ajudem el nostre cor a estimar més Déu i els altres. Anem a començar el temps de Quaresma. Demanem-li al Senyor en aquest dimecres de Cendra ens ajude per a que la Quaresma sigui un temps de gràcia i un temps de créixer en la seua amistat i quan arribe la Pasqua, siguem més bons amics seus". Maria Joana Querol Beltrán

Recull de notícies
publicades al setmanari “Vida diocesana”
Febrer 2020

**Celebración de la Eucaristía
el día de los “Sin techo”.**

El 23 de noviembre se celebra el Día Europeo de los “sin techo” con el objetivo de visibilizar las condiciones de extrema pobreza y exclusión social en la que viven las personas sin hogar. Cáritas está trabajando para que el lema “Nadie sin hogar” llegue a ser una realidad. En Tortosa se tuvo que aplazar al 19 de diciembre. Se celebró con una Eucaristía en el Templo de la Reparación.

Las plegarias fueron las propias del día de los “Sin techo”. La colecta se destinó para esta finalidad. Después de la bendición final, las Hijas de la Caridad repartieron a los presentes unas bolsitas con dulces y un punto de libro con las inscripción: “Fundació Casa d’Acollida. Ningú sense llar. Digueu prou. Ningú sense llar és possible” *Maria Joana Querol Beltrán*

Acció Catòlica General. Trobada de Joves.

La Trobada a l’Alberg Sant Enric d’Ossó els dies 5-7 de desembre estava destinada a joves ja confirmats que han fet opció per continuar reunint-se setmanalment i integrar-se en les seves comunitats parroquials. Van ser 32 joves de les parròquies d’Alcanar, La Ràpita, Jesús i Maria i Sant Pere, de Benicarló. El treball va consistir en la presentació de la Revisió de Vida com a dinàmica per a les reunions (Veure, Jutjar i Actuar). Aprendre a anar per la vida amb els ulls ben oberts, atents a les constants interpel·lacions de Déu. Cal destacar la xerrada de Mn. Josep Lluís Arín Roig “*Reportatge periodístic a Jesús de Natzaret*”, que tant va agradar.

Javi, un dels participants comparteix la seva valoració: “Aquests dies ens hem retrobat amb bons amics amb els que ens sentim a gust i també n’hem conegut de nous. Hem avançat en el camí de la fe aprofundint més en la nostra vida. Ens ha ajudat a viure més moments i espais per trobar-nos amb Déu”. *Acció Catòlica General-Sector Joves*

Pinceladas navideñas en el Benicarló 2019.

La llegada de Jesús inundó de alegría los corazones de Benicarló. El **teatro** con la representación festiva del evangelio del nacimiento, de quienes se preparan para la primera comunión en la parroquia; los **cantos** desbordando alegría con el festival de villancicos en la Asociación Caudiel; la **materia** silenciosa y sonora manifestada por “el barro” modelado paciente y artísticamente por los belenistas en el Mucbe y sus casas; la **música** fluida y armoniosa de los jóvenes artistas de la Orquesta Clásica de Benicarló en su concierto espléndido de Reyes en el Magatzem de la Mar, que junto a otras manifestaciones como el Concierto navideño del Coro de la Salle fueron el manto áureo que recubrió estos días inolvidables de las vacaciones navideñas y que tanto alegró a nuestro pueblo. ¡Cuánta alegría y paz regala ese trabajo bien hecho que se genera alrededor del Nacimiento de una nueva vida! Felicitamos a quienes dedican tanto trabajo elaborado con el sabor y salsa de que otros gocen de su alegría. Gracias. *Manuel Ferrer*

El Pessebre vivent de Jesús de l'any 2019.

Més de mil tres-centes persones, vingudes de les comarques del Baix Ebre, Montsià, Ribera d'Ebre i Terra Alta; i de Barcelona, Granollers, Sabadell Tarragona, Salou, Saragossa... han assistit enguany a la 34ena representació del Pessebre Vivent de Jesús. També el vam representar el 6 de desembre al Poble Espanyol de Barcelona

Començant per una recreació del Pessebre de Sant Francesc, el nostre Patró, en una cova a la regió del Grèggio amb personatges i animalets de carn i ossos, com mai s'havia fet des del naixement de Jesús, per mostrar als vilatants la tendresa de Déu i acabant per la fugida a Egipte i unes paraules de comiat, els visitants pogueren contemplar les diverses escenes bíbliques del costumari tortosí, i antics oficis com el teixidor, el ferrer, el matalasser, el fuster, l'alfarer... Hem tingut també la sort de tenir un Nen Jesús de carn i ossos.

El Pessebre Vivent de Jesús, representat als jardins de les Gnes. Teresianes, és teatre en viu al carrer, on els actors, amb un esclat de llum que il·lumina totes les escenes, parlen, canten i ballen en rígid directe. *Mn. Paco Vives*

Mercat nadalenc a l'Hospitalet de l'Infant.

Durant aquests dies és molt típic trobar-nos als nostres pobles mercats de Nadal. El poble de l'Hospitalet de l'Infant no és l'excepció i els dies 14 i 15 de desembre es va fer a la zona coneguda com la Plaça Catalunya. Tot i que només anava destinat al comerç local, la Parròquia de Sant Pere va poder posar-hi un estant, com una manera de ratificar la seva presència i, de pas, donar un impuls a programes de Càritas que s'estan duent a terme des de principis de curs. La Família és la Clau. I és que bona part de les coses que es venien, sobretot decoració nadalenca, van ser realitzades per voluntàries i usuàries de Càritas, que van estar un mes treballant per poder oferir productes realment bonics i entranyables. La parròquia va posar-hi també pessebres fets a Terra Santa i altres ceditos per la Delegació de Missions, balconeres del Nen Jesús i Bíblies. Gràcies a Déu, el vent va respectar prou les parades i es va poder fer una bona recollida, tot i que el més important és la dedicació de voluntaris, tant de la parròquia com de Càritas. *Mn. Jordi Salvadó*

Sant Pare

Mensaje del Santo Padre Francisco a los participantes en el congreso nacional de laicos

Madrid, 14-16 de febrero de 2020

*Al Eminentísimo Cardenal Ricardo Blázquez Pérez
Presidente de la Conferencia Episcopal Española*

Querido hermano:

Me dirijo a usted, como también al querido Cardenal Carlos Osoro Sierra, Arzobispo de Madrid, y a todos los hermanos obispos, sacerdotes, religiosos y, de manera particular, a los fieles laicos, con ocasión del Congreso Nacional que celebran con el tema: «Pueblo de Dios en salida».

Para llegar a esta celebración han recorrido un largo camino de preparación, y esto es hermoso, caminar juntos, hacer “sínodo”, compartiendo ideas y experiencias desde las distintas realidades en las que están presentes, para enriquecerse y hacer crecer la comunidad en la que uno vive.

Es significativo que inicien este Congreso en el día que la Iglesia hace memoria de los santos Cirilo y Metodio, patronos de Europa. Ellos impulsaron una gran evangelización en este continente, llevando el mensaje del Evangelio a quienes no lo conocían, haciéndolo comprensible y cercano a las gentes de su tiempo, con un lenguaje y formas nuevas. Con su ingenio y su testimonio, fueron capaces de llevar la luz y la alegría del Evangelio a un mundo complejo y hostil. El fruto fue ver cómo muchos creían y adherían a la fe, formando

una comunidad; una porción del Pueblo de Dios comenzó a caminar en esa amplia región del continente, y lo sigue haciendo todavía hoy bajo el amparo de esos dos hermanos evangelizadores.

Esto nos enseña –como afirma el lema del Congreso– que somos *Pueblo de Dios*, invitados a vivir la fe, no de forma individual ni aislada, sino en la comunidad, como pueblo amado y querido por Dios. Le pertenecemos, y esto implica no sólo haber sido incorporados a Él por medio del bautismo, sino vivir en coherencia con ese don recibido. Para ello es fundamental tomar conciencia de que formamos parte de una comunidad cristiana. No somos una agrupación más, ni una ONG, sino la familia de Dios convocada en torno a un mismo Señor. Recordar esto nos lleva a profundizar cada día nuestra fe: un don que se vive en la acción litúrgica, en la oración común de toda la Iglesia y que debe ser anunciado. Es el pueblo convocado por Dios, que camina sintiendo el impulso del Espíritu, que lo renueva y le hace volver a Él, una y otra vez, para sentirnos cosa suya.

Y este Pueblo de Dios *en salida* vive en una historia concreta, que nadie ha elegido, sino que le viene dada, como una página en blanco donde escribir. Está llamado a dejar atrás sus comodidades y dar el paso hacia el otro, intentando dar razón de la esperanza (cf. *I P* 3,15), no con respuestas prefabricadas, sino encarnadas y contextualizadas para hacer comprensible y asequible la Verdad que como cristianos nos mueve y nos hace felices.

Para ello, se necesita esa libertad interior capaz de dejarse tocar por la realidad de nuestro tiempo y tener la valentía de salir a su encuentro. El mandato misionero es siempre actual y vuelve a nosotros con la fuerza de siempre, para hacer resonar la voz siempre nueva del Evangelio en este mundo en el que vivimos, particularmente en esta vieja Europa, en la que la Buena Noticia se ve sofocada por tantas voces de muerte y desesperación.

La Palabra viva de Dios necesita ser predicada con pasión y alegría a través del testimonio cristiano para poder derrumbar hasta los muros más altos que aíslan y excluyen. Es la hora de ustedes, de hombres y mujeres comprometidos en el mundo de la cultura, de la política, de la industria... que con su modo de vivir sean capaces de llevar la novedad y la alegría del Evangelio allá donde estén. Los animo a que vivan su propia vocación inmersos en el mundo, escuchando, con Dios y con la Iglesia, los latidos de sus contemporáneos, del pueblo. Y les pido, por favor, que eviten a toda costa las “tentaciones” del laico dentro de la Iglesia, que pueden ser: el clericalismo,

que es una plaga y los encierra en la sacristía, como también la competitividad y el carrerismo eclesial, la rigidez y la negatividad... que asfixian lo específico de su llamada a la santidad en el mundo actual.

Por lo tanto, no tengan miedo de patear las calles, de entrar en cada rincón de la sociedad, de llegar hasta los límites de la ciudad, de tocar las heridas de nuestra gente... esta es la Iglesia de Dios, que se arremanga para salir al encuentro del otro, sin juzgarlo, sin condenarlo, sino tendiéndole la mano, para sostenerlo, animarlo o, simplemente, para acompañarlo en su vida. Que el mandato del Señor resuene siempre en ustedes: “Vayan y prediquen el Evangelio” (cf. Mt 28,19).

Los animo en su tarea y compromiso, y ruego al Señor que este Congreso pueda dar frutos abundantes.

Y, por favor, les pido que recen por mí.

Que Jesús los bendiga y la Virgen Santa los cuide.

Fraternalmente,

Francisco

Mensaje del Papa Francisco para la Cuaresma de este año 2020.

*«En nombre de Cristo
os pedimos que os reconciliéis con Dios» (2 Co 5,20)*

Queridos hermanos y hermanas:

El Señor nos vuelve a conceder este año un tiempo propicio para prepararnos a celebrar con el corazón renovado el gran Misterio de la muerte y resurrección de Jesús, fundamento de la vida cristiana personal y comunitaria.

Debemos volver continuamente a este Misterio, con la mente y con el corazón. De hecho, este Misterio no deja de crecer en nosotros en la medida en que nos dejamos involucrar por su dinamismo espiritual y lo abrazamos, respondiendo de modo libre y generoso.

1. *El Misterio pascual, fundamento de la conversión*

La alegría del cristiano brota de la escucha y de la aceptación de la Buena Noticia de la muerte y resurrección de Jesús: el kerygma. En este se resume el Misterio de un amor «tan real, tan verdadero, tan concreto, que nos ofrece una relación llena de diálogo sincero y fecundo» (Exhort. ap. *Christus vivit*, 117).

Quien cree en este anuncio rechaza la mentira de pensar que somos nosotros quienes damos origen a nuestra vida, mientras que en realidad nace del amor de Dios Padre, de su voluntad de dar la vida en abundancia (cf. Jn 10,10).

En cambio, si preferimos escuchar la voz persuasiva del «padre de la mentira» (cf. Jn 8,45) corremos el riesgo de hundirnos en el abismo del sinsentido, experimentando el infierno ya aquí en la tierra, como lamentablemente nos testimonian muchos hechos dramáticos de la experiencia humana personal y colectiva.

Por eso, en esta Cuaresma 2020 quisiera dirigir a todos y cada uno de los cristianos lo que ya escribí a los jóvenes en la Exhortación apostólica *Christus vivit*: «Mira los brazos abiertos de Cristo crucificado, déjate salvar una y otra vez.

Y cuando te acerques a confesar tus pecados, cree firmemente en su misericordia que te libera de la culpa. Contempla su sangre derramada con tanto cariño y déjate purificar por ella. Así podrás renacer, una y otra vez» (n. 123).

La Pascua de Jesús no es un acontecimiento del pasado: por el poder del Espíritu Santo es siempre actual y nos permite mirar y tocar con fe la carne de Cristo en tantas personas que sufren.

2. *Urgencia de conversión*

Es saludable contemplar más a fondo el Misterio pascual, por el que hemos recibido la misericordia de Dios. La experiencia de la misericordia, efectivamente, es posible sólo en un «cara a cara» con el Señor crucificado y resucitado «que me amó y se entregó por mí» (Ga 2,20). Un diálogo de corazón a corazón, de amigo a amigo.

Por eso la oración es tan importante en el tiempo cuaresmal. Más que un deber, nos muestra la necesidad de corresponder al amor de Dios, que siempre nos precede y nos sostiene. De hecho, el cristiano reza con la conciencia de ser amado sin merecerlo. La oración puede

asumir formas distintas, pero lo que verdaderamente cuenta a los ojos de Dios es que penetre dentro de nosotros, hasta llegar a tocar la dureza de nuestro corazón, para convertirlo cada vez más al Señor y a su voluntad.

Así pues, en este tiempo favorable, dejémosnos guiar como Israel en el desierto (cf. Os 2,16), a fin de poder escuchar finalmente la voz de nuestro Esposo, para que resuene en nosotros con mayor profundidad y disponibilidad.

Cuanto más nos dejemos fascinar por su Palabra, más lograremos experimentar su misericordia gratuita hacia nosotros. No dejemos pasar en vano este tiempo de gracia, con la ilusión presuntuosa de que somos nosotros los que decidimos el tiempo y el modo de nuestra conversión a Él.

3. La apasionada voluntad de Dios de dialogar con sus hijos

El hecho de que el Señor nos ofrezca una vez más un tiempo favorable para nuestra conversión nunca debemos darlo por supuesto. Esta nueva oportunidad debería suscitar en nosotros un sentido de reconocimiento y sacudir nuestra modorra.

A pesar de la presencia –a veces dramática– del mal en nuestra vida, al igual que en la vida de la Iglesia y del mundo, este espacio que se nos ofrece para un cambio de rumbo manifiesta la voluntad tenaz de Dios de no interrumpir el diálogo de salvación con nosotros.

En Jesús crucificado, a quien «Dios hizo pecado en favor nuestro» (2 Co 5,21), ha llegado esta voluntad hasta el punto de hacer recaer sobre su Hijo todos nuestros pecados, hasta “poner a Dios contra Dios”, como dijo el papa Benedicto XVI (cf. Enc. Deus caritas est, 12). En efecto, Dios ama también a sus enemigos (cf. Mt 5,43-48).

El diálogo que Dios quiere entablar con todo hombre, mediante el Misterio pascual de su Hijo, no es como el que se atribuye a los atenienses, los cuales «no se ocupaban en otra cosa que en decir o en oír la última novedad» (Hch 17,21).

Este tipo de charlatanería, dictado por una curiosidad vacía y superficial, caracteriza la mundanidad de todos los tiempos, y en nuestros días puede insinuarse también en un uso engañoso de los medios de comunicación.

4. Una riqueza para compartir, no para acumular sólo para sí mismo

Poner el Misterio pascual en el centro de la vida significa sentir compasión por las llagas de Cristo crucificado presentes en las numerosas víctimas inocentes de las guerras, de los abusos contra la vida tanto del no nacido como del anciano, de las múltiples formas de violencia, de los desastres medioambientales, de la distribución injusta de los bienes de la tierra, de la trata de personas en todas sus formas y de la sed desenfadada de ganancias, que es una forma de idolatría.

Hoy sigue siendo importante recordar a los hombres y mujeres de buena voluntad que deben compartir sus bienes con los más necesitados mediante la limosna, como forma de participación personal en la construcción de un mundo más justo.

Compartir con caridad hace al hombre más humano, mientras que acumular conlleva el riesgo de que se embrutezca, ya que se cierra en su propio egoísmo. Podemos y debemos ir incluso más allá, considerando las dimensiones estructurales de la economía.

Por este motivo, en la Cuaresma de 2020, del 26 al 28 de marzo, he convocado en Asís a los jóvenes economistas, empresarios y change-makers, con el objetivo de contribuir a diseñar una economía más justa e inclusiva que la actual. Como ha repetido muchas veces el magisterio de la Iglesia, la política es una forma eminente de caridad (cf. Pío XI, Discurso a la FUCI, 18 diciembre 1927). También lo será el ocuparse de la economía con este mismo espíritu evangélico, que es el espíritu de las Bienaventuranzas

Invoco la intercesión de la Bienaventurada Virgen María sobre la próxima Cuaresma, para que escuchemos el llamado a dejarnos reconciliar con Dios, fijemos la mirada del corazón en el Misterio pascual y nos convirtamos a un diálogo abierto y sincero con el Señor. De este modo podremos ser lo que Cristo dice de sus discípulos: sal de la tierra y luz del mundo (cf. Mt 5,13-14).

FRANCISCO

Roma, junto a San Juan de Letrán, 7 de octubre de 2019
Memoria de Nuestra Señora, la Virgen del Rosario

Tarraconense

Comunicat de la reunió n. 233 de la CET

Feb 10, 2020

Els dies 6 i 7 de febrer de 2020 ha tingut lloc la reunió n. 233 de la Conferència Episcopal Tarraconense (CET), a la casa d'espiritualitat Claret de la ciutat de Vic. La reunió ha estat presidida per Mons. Joan Planellas i Barnosell, arquebisbe de Tarragona.

- 1.- Els bisbes han tractat la preparació de la commemoració del vint-i-cinquè aniversari del Concili Provincial Tarraconense de 1995. La CET ha publicat una nova edició de les resolucions conciliars amb el títol *Concili Provincial Tarraconense – 1995. Documents i resolucions. Edició comentada dels 25 anys – 2020* (Barcelona: Editorial Claret). També s'ha publicat als fulls diocesans de les deu diòcesis un especial commemoratiu el diumenge 19 de gener preparat pel Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social (SIMCOS). Per al proper 18 de març, de les 9.15 h a les 13.15 h hi ha programada una sessió acadèmica commemorativa a l'aula magna del Seminari Conciliar de Barcelona, la preparació de la qual s'ha encarregat a l'Ateneu Sant Pacià. El dissabte 30 de maig, vigília de la solemnitat de Pentecosta, a la Catedral Metropolitana i Primada de Tarragona se celebrarà l'Eucaristia que clourà la commemoració del vint-i-cinquè aniversari amb un missatge dels bisbes de Catalunya al poble de Déu.
- 2.- S'ha presentat als bisbes el Balanç econòmic de l'any 2019 i el Pressupost de l'any 2020 del Fons Comú Interdiocesà, els quals han estat estudiats i aprovats.
- 3.- Mons. Francesc Pardo ha informat de la reunió de la Comissió de Coordinació Generalitat – Església a Catalunya per al Patrimoni Cultural, que ha estudiat diversos programes de restauració.
- 4.- S'han revisat també diverses qüestions relatives a la difusió de la Sagrada Escriptura, la catequesi i la formació permanent dels diaques.

- 5.- El divendres al matí s'ha portat a terme una trobada conjunta amb alguns professors de l'Ateneu Sant Pacià per tal de reflexionar sobre la qüestió de l'acompanyament i la protecció als malalts al final de la vida. Per part de l'Ateneu han intervingut el Dr. Ignasi Fuster, que ha fet una aproximació als aspectes filosòfics i antropològics, el Dr. Joan Torra, des de la teologia i la Dra. Margarida Bofarull, que ha presentat les qüestions més punyents sobre l'eliminació de la vida del malalt, l'eutanàsia i el suïcidi assistit, així com la resposta de l'Església que, a través de les cures pal·liatives, proposa una cultura de la vida i la compassió veritable.
- 6.- Els bisbes han celebrat l'Eucaristia a la cripta del sepulcre de Sant Antoni M. Claret que han concelebrat amb el consell provincial dels claretians en l'escaïença dels 150 anys de la mort de Sant Antoni M. Claret.

Vic, 7 de febrer de 2020

Participació de les Diòcesis amb seu a Catalunya al Congrés de Laics “Poble de Déu en sortida”

Feb 17, 2020

Laics de quasi totes les Diòcesis amb seu a Catalunya van participar, dels dies 14 al 16 de febrer, en el Congrés de Laics “Poble de Déu en sortida” que organitzava a Madrid la Comissió episcopal d'Apostolat Seglar de la Conferència Episcopal Espanyola (CEE).

L'objectiu és impulsar la conversió pastoral i missionera del laïcat en el Poble de Déu, com a signe i instrument de l'anunci de l'Evangeli als homes i dones d'avui. Hi van assistir més de 2.000 persones de totes les Diòcesis d'Espanya i dels diferents moviments laicals.

En un clima de molta comunió eclesial els Congressistes d'Urgell van inserir-se dins dels 80 grups de treball que es van centrar en quatre itineraris: primer anunci, acompanyament, formació i presència del laïcat en la vida pública. Quatre eixos marcats per tres línies d'actuació claus com ho són la sinodalitat, el discerniment i la presència en el món.

El Congrés s'inicià amb la presentació de M. Ángeles Fernández, periodista de TVE on hi van intervenir el cardenal Ricardo Blázquez, arquebisbe de Valladolid i President de la Conferència Episcopal Espanyola; el cardenal Carlos Osoro, arquebisbe de Madrid; Isaac Martín, laic i membre de la Comissió Executiva del congrés; i el cardenal Kevin Farrell, prefecte del Dicasteri per als Laics, Família i Vida. I després es presentà la ponència inicial a càrrec de José Luis Restán, director editorial de COPE.

El dissabte 15 de febrer, després de l'Eucaristia, es compartiren les experiències i testimoniatges de les temàtiques tractades. A continuació, s'organitzaren per grups de reflexió, els quals continuaren a la tarda, en què es repregueren noves experiències i testimoniatges. Durant les diferents sessions s'anà passant pels diferents itineraris del congrés: primer anunci, acompanyament, formació i la presència del laïcat en la vida pública. A la nit va tenir lloc un festival musical.

El Diumenge 16 de febrer, va tenir lloc la darrera ponència (que adjuntem: <https://www.pueblodiosensalida.com/ponencia-final-un-pentecostes-renovado-2/>) a càrrec de Mons. Antoni Vadell, bisbe auxiliar de Barcelona i Ana Medina, periodista de 13TV. Finalment va tenir lloc l'Eucaristia de clausura, presidida pel cardenal Blázquez, arquebisbe de Valladolid i president de la CEE. L'Eucaristia va finalitzar amb l'acció de gràcies de Pilar Rodríguez-Carretero Luna i l'oració d'enviament del cardenal Blázquez.

Convivència **del Seminari Major Interdiocesà a València** *Feb 17, 2020*

El dies 14, 15 i 16 de febrer els seminaristes i formadors del Seminari Major Interdiocesà de Catalunya van tenir una convivència de cap de setmana a València.

Van ser molt ben acollits pel Seminari Diocesà de València, a la població de Montcada. Allà van poder compartir una estona junts amb els seminaristes de València i els seus formadors.

Van visitar també diferents llocs de la ciutat de València, com la Basílica de Nostra Senyora dels Desemparats, la Catedral, amb la visita de la Torre del Miquelet, juntament amb una explicació i

demostració del campaner, de la manera tradicional, que encara es manté, del toc de campanes manual en certs moments i dies festius.

Així mateix van poder visitar el Col·legi Seminari del Patriarca, on també resideixen uns quants seminaristes de València, o la bonica església de Sant Nicolau.

També van poder conèixer una realitat parroquial de la ciutat, concretament a la de Sant Joan de Ribera, on el Rector de la parròquia va explicar als seminaristes la pastoral que s'hi duu a terme i van participar en l' eucaristia de la comunitat parroquial.

També van visitar la comunitat de monges de Iesu Communio a la població de Godella. Allà van assistir a una formació de la Mare fundadora Sor Verónica Berzosa, i van poder compartir una estona amb les monges de la comunitat.

Necrològiques

Sr. Vicent Benavent Benavent

29-01-2020

El dissabte 8 de febrer, es celebrà a la Catedral de Tortosa una missa en sufragi pel Sr, Vicent Benavent, pare del Sr. Bisbe. Va presidir-la el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent i van concelebrar Mons. Joan Planellas, arquebisbe metropolità de Tarragona i primat, Mons. Joan-Enric Vives, arquebisbe d'Urgell, Mons. Romà Casanova, bisbe de Vic, Mons. Xavier Novell, bisbe de Solsona, el Capítol Catedral i 31 sacerdots de Tortosa ciutat i de la diòcesi. També hi eren presents tres diaques permanents. La part musical fou a càrrec de Mn. Isaïes Riba a l'orgue i Mn, Rubén Garcia qui dirigí els cants. També van participar de la celebració el primer tinent d'alcalde, Sr. Enric Roig i regidors/es de l'Ajuntament, membres de l'Arxiconfraria de la Mare de Déu de la Cinta i de la Cort d'honor i un bon nombre de tortosins i diocesans

Havia mort el dia 29 de gener de 2020 al seu poble de Quatretonda (València) Havia nascut el 23 de gener de 1933. Tenia 87 anys i era viudo de la seva esposa, Maria Vidal.

La missa exequial es celebrà a la parròquia dels *Sants Joans*, de Quatretonda, el dijous 30 de gener. Missa concelebrada per nombrosos preveres de València i de la diòcesi de Tortosa. Hi eren presents els seus fills i la resta de la família, així com nombrosos fidels i amics del poble i altres que es traslladaren des del bisbat tortosí. Les seves despulles reposen en el cementiri municipal de Quatretonda. Van ser molts els sacerdots i fidels tortosins que no pogueren acompanyar el Sr. Bisbe.

Per això es va programar una missa en sufragi del difunt a la catedral de *Santa Maria*, de Tortosa. El dissabte, 8 de gener, ens apropem a la Catedral per acompanyar el nostre bisbe en el dolor per la mort del seu pare...: els arquebisbes i bisbes presents; els membres del capítol de canonges de la catedral; sacerdots diocesans i no diocesans; diaques, religioses, membres de l'*Arxiconfraria de Nostra Sra. de la Cinta* i *Cort d'honor*, regidors de l'Ajuntament, i poble

en general... iniciarem l'acte religiós cantant “*Doneu-li, Senyor, el repòs etern i que la llum perpètua l'il·lumini*”.

El Sr. Bisbe, en l'homília, ens parlà de dues accions cristianes que hem de tenir sempre en el moment de la mort dels nostres pares. Ell les referia al seu pare: Acció de gràcies a Déu per haver pogut gaudir d'ell durant 60 anys i esperança en la futura resurrecció. La mort és sempre un misteri, però no és l'última paraula, perquè té un final feliç per al qui creu vivament en la vida futura per la resurrecció, com ho cregué Marta després que Jesús afirmà que “*Ell és la resurrecció i la vida. Qui creu en Ell, encara que mori, viurà eternament*” (Jn 11, 17-27)

La Missa acabà amb el cant marià en llatí del “*Déu vos salve, Reina i Mare de misericòrdia, vida, dolcesa i esperança nostra. Déu vos salve. A vós cridem els desterrats fills d'Eva; a vós sospirem, gemint i plorant aquesta vall de llàgrimes...*”.

¡Preciosa pregària la que es va repartir com a record! “*Acolliu-nos quan ens sigui l'hora certament disposats, però no pertorbats per la por; acolliu-nos de tal manera que a l'últim dia no us girem la cara; acolliu-nos desenganxats del món, joiuosos perquè ens atansem amb prestesa a aquella vida benaurada i eterna, que és la que ens dona Jesucrist Senyor nostre a qui sigui donada la glòria pels segles dels segles*”

(Sant Gregori Nazianzè)

Mons. Alfredo Pros i Jordà, pvre.

06-02-2020

El matí del dissabte quinze de febrer a Vinebre es celebrà la Missa Exequial de Monsenyor Alfredo Pros i Jordà. Fou presidida pel Vicari General, José-Luis Arín Roig, en representació del sr Bisbe que aquells dies es trobava precisament a Roma. Hi van concelebrar 10 sacerdots entre l'Arxiprestat de Ribera-Priorat i altres que havien servit abans la Parròquia de Vinebre, així com 1 sacerdot de Barcelona de la Prelatura de l'Opus Dei.

Alfredo Pros havia nascut a Vinebre el 19 de juliol de 1945. L'any 1958 ingressà al Seminari de Tortosa juntament amb 30 companys més, molts d'ells procedents de Parròquies de l'antiga demarcació de la Diòcesi de Tortosa prèvia a la Segregació de l'any 1960.

La seva Ordenació Sacerdotal el 29 de juny de 1970 fou la primera del bisbe Dn Ricardo a la nostra Diòcesi, quan tot just feia un any de la seva Consagració episcopal. L'altra singularitat fou que la Celebració tingué lloc en una plaça del poble per acollir una major afluència de feligresos. Les anteriors Ordenacions sacerdotals administrades pel bisbe Mons. Manuel Moll ho eren al Seminari.

El seu primer Ministeri presbiteral fou com a Vicari de la Parròquia *l'Assumpció de Maria* de Flix. Ben aviat es traslladà a Barcelona on exercí el sacerdoci en col·legis vinculats a la Prelatura de l'Opus Dei. Posteriorment ingressà en la Congregació Vaticana pel Clergat on ha treballat tota la seva vida.

Va morir a Roma el 6 de febrer i les seves despulles foren traslladades a Vinebre per complir el seu desig de ser enterrat en companyia de la seva mare.

Descansi en la pau del Seyor Monsenyor Alfredo Pros i Jordà, el primer sacerdot diocesà ordenat pel bisbe Ricard Mª Carles.

Rev. Vicent Royo Milán, pvre.

16-02-2020

El matí del dimarts 18 febrer la Catedral de *Sant Llorenç* del Bisbat de Sant Feliu de Llobregat s'omplí de gairebé tres-cents feligresos que volien acomiadar mossèn Vicent Royo Milán.

Havia nascut a Benicarló el 13 de juliol de 1940; aviat la seva família es traslladà a la veïna Vinarós. Als 12 anys ingressà al Seminari de Tortosa formant part de la primera promoció de seminaristes que completà els seus estudis eclesiàstics al nou edifici del Seminari Diocesà.

Fou ordenat prevere pel bisbe Manuel Moll i Salord el 28 de juny de 1964 juntament amb set companys més de curs. Estrenà el Ministeri presbiteral com a vicari de la Parròquia de Santa Bàrbara on exercí fins l'estiu de 1966 quan prengué possessió com a Rector de la Parròquia de Prat de Compte fins el 1973; l'1 d'octubre de 1973 estrenà el seu darrer Ministeri a la nostra Diòcesi com a Rector de la Parròquia *La Transfiguració de Jesús* a Godall fins l'any 1978 quan la malaltia el forçà a instal·lar-se a Sant Feliu de Llobregat en la Residència del Carme amb la cura i companyia de les *Germanes*

Carmelites de Sant Josep on ha viscut el seus darrers 42 anys fins a la seva mort.

La malaltia no el privà de l'exercici del Ministeri sacerdotal: ben al contrari. Com destacà el bisbe Agustí en la seva homilia, mossèn Vicent va fer de la seva malaltia una càtedra des d'on predicava amb esperança i bon humor. Col·laborador estret de la Parròquia-Catedral de sant Llorenç i d'altres parròquies de l'Arxiprestat, acompanyava Grups de Formació Bíblica i d'Adoració Nocturna amb especial dedicació al ministeri de la Confessió i a la Direcció espiritual.

A la Missa Exequial presidida pel bisbe Agustí Cortés amb el seu Vicari General i 10 preveres més, hi concelebrà també el Vicari General, José-Luis Arín Roig, representant el sr bisbe de Tortosa, així com el Rector de la Parròquia *Santa Magdalena* de Vinaròs on la família de mossèn Vicent hi manté connexió.

Descansi en la pau del Senyor aquest prevere diocesà, testimoni esperançat de la Pasqua del Senyor mort i ressuscitat.

Sumari

BISBAT

Sr. Bisbe

DECRET: Nomenament de membres del Consell d'Assumptes Econòmics del Bisbat, per cinc anys	79
PARAULES DE VIDA: Jornada de la vida consagrada	80
Mans Unides contra la fam en el món	81
XXVIII Jornada del malalt	83
Temps de gràcia i de reconciliació.....	84
Jornada de la vida consagrada	85
Manos Unidas contra el hambre en el mundo	87
XXVIII Jornada del enfermo	88
Tiempo de gracia y de reconciliación	90
Activitats de D. Enrique Benavent Vidal, bisbe de Tortosa. <i>Febrer 2020</i>	91

Crònica diocesana

Trobada anual de les Delegacions de Missions de Catalunya a Tarragona.....	93
Jornades de Febrer a Lourdes	93
Festa diocesana de l'Hospitalitat de Lourdes.....	94
“Sopar de la fam i bingo solidari als Dolors”	94
Celebració del dimecres de cendra a la catedral de Tortosa, amb un grup de xiquets de catequesi, de la parròquia Sant Jaume, apòstol.....	95
Recull de notícies publicades al setmanari “Vida diocesana” Febrer 2020	97

SANTA SEU

Sant Pare

Mensaje del Santo Padre Francisco a los participantes en el congreso nacional de laicos <i>Madrid, 14-16 de febrero de 2020</i>	100
Mensaje del Papa Francisco para la Cuaresma de este año 2020. « <i>En nombre de Cristo os pedimos que os reconciliéis con Dios</i> » (2 Co 5,20)	102

TARRACONENSE

Comunicat de la reunió n. 233 de la CET. <i>Feb 10, 2020</i>	106
Participació de les Diòcesis amb seu a Catalunya al Congrés de Laics “Poble de Déu en sortida”, <i>Feb 17, 2020</i>	107
Convivència del Seminari Major Interdiocesà a València. <i>Feb 17, 2020</i>	108

NECROLÒGIQUES

Sr. Vicent Benavent Benavent, <i>29-01-2020</i>	110
Mons. Alfredo Pros i Jordà, pvre, <i>06-02-2020</i>	111
Rev. Vicent Royo Milán, pvre, <i>16-02-2020</i>	112

Disponibile

Disponibile

Disponibile